

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت باززنده سازی بناهای تاریخی (نمونه موردی: کاروانسرای خان شهر خوی)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

وحیده گلوانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان غربی، گروه معماری، ارومیه، ایران

محمدعلی خانمحمدی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بناهای تاریخی هر سرزمینی حکم شناسنامه فرهنگی آن سرزمین را داشته و می توان از آن ها به عنوان ثروت های فرهنگی محلی نام برد. به عبارتی آثار و سایت های تاریخی و باستانی، بناهای فرهنگی و موزه ها را می توان اجزا و جاذبه های گردشگری فرهنگی نام برد. توجه به این آثار و باززنده سازی آن ها بهبود شرایط اجتماعی، اقتصادی و معیشتی ساکنان بافت های تاریخی و فرسوده را در پی دارد. باز زنده سازی شامل مجموعه اقدامات متنوع و تکمیلی است که برای بازگردانیدن حیات مجدد و یا زندگی مجدد به بنا، مجموعه و یا فضای شهری مورد نظر صورت می پذیرد. این اقدامات می توانند در سازمان کالبدی- فضایی صورت پذیرد و سبب حذف یا اضافه نمودن بخش هایی از سازمان کالبدی- فضایی بافت کهن شوند، بی آن که به هیئت کلی آن خدشه ای وارد شده باشد. معاصر سازی مورد نظر در این اقدامات، تمام عرصه های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی را شامل می شود. نمونه موردی برای مطالعه در این تحقیق، کاروانسرای خان در شهر خوی در نظر گرفته شد. این بنا در مجموعه بازار قدیمی شهر قرار دارد و حد فاصل بین فضای تاریخی بازار و فضای مدرن شهر است. رویکرد این مقاله باززنده سازی کاروانسرای خان از طریق استقرار کاربری های مناسب در کاروانسرا می باشد. برای اخذ اطلاعات تحقیق از مطالعات کتابخانه ای میدانی استفاده شده است و نوع تحقیق کاربردی می باشد. نتایج به دست آمده نشان می دهد که ایجاد کاربری های فرهنگی و جاذب به کاروانسرای خان سبب فعال شدن و زندگی مجدد بافت فرسوده شهر و خصوصا بنای کاروانسرا خواهد شد.

کلمات کلیدی:

باززنده سازی، بنای تاریخی، کاروانسرای خان، شهر خوی، معاصر سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607376>

